

I.

Fővárosi Bíróság
8.P.630.299/2003/30.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság K.-né dr. T. A. ügyvéd által képviselt L. B. felperesnek

Dr. Zs. J. ügyvéd által képviselt G. Könyvkiadó Kft. alperes ellen

szerzői jogsértés megállapítása, stb. iránt folyamatban lévő perben meghozta és kihirdette a következő

ÍTÉLETET:

A Fővárosi Bíróság megállapítja, hogy az alperes az általa 2001-ben kiadott könyvben F. O. rajzaival illusztrálva, és az 1998-ban, F. Zs. rajzaival megjelentetett könyvben a felperes jogelődje által készített bábtervek alapján megvalósított bábfigurákról készült rajzok felhasználásával, megsértette L. S. szerzői jogait.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.200.000,- Ft (azaz Egymillió-kettőszázezer Ft) jogdíjat, és az összeg után 2004. január 1. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre járó törvényes mértékű kamatot, és 60.000,- Ft (azaz Hatvanezer Ft) perköltséget.

A bíróság ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen be a Fővárosi Bíróság Gazdasági Hivatalának bevételi számlájára 180.000 Ft + 20% áfa összeget (azaz Egyszáznyolcvanezer Ft + 20% áfa összeget) szakértői költség címén, a bíróság végül arra kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 72.000,- Ft (azaz Hetvenkettőezer Ft) eljárási illetéket.

Az ítélet ellen kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Fővárosi Ítéletáblához címzett, a Fővárosi Bíróságnál 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye, amelyet a másodfokú bíróság kérelemre a tárgyalás mellőzésének a törvényben a meghatározott eseteiben is – tárgyaláson bírál el, illetve a fellebbezési határidő lejártá előtt előterjesztett közös kérelemre tárgyaláson kívül bírál el.

INDOKLÁS:

A Századvég Kiadó, Budapest 1993-ban jelentette meg Csukás István: Süsü, a sárkány című mesekönyvet, amelyben illusztrációként szerepeltek azok a felvételek, amelyeket az azonos című rajzfilmben láthattak a nézők.

A könyvben feltüntették, hogy a bábokat L. S. tervezte.

L. S. egyik örököse a felperes az 1127/Kjő./53/1997/3. számú hagyatékátadó végzésben foglaltak szerint. A hagyatéki tárgyaláson kötött egyezség szerint ugyanis a szerzői jogdíjak a Süsü, a sárkány és a Futrinka utca meséi című gyermekmesék, és egyéb gyermek bábmesékkel kapcsolatos művek tekintetében B. N.-et és az akkor kiskorú L. B.-t illették meg. B. N. azonban jogdíj követelését engedményezte L. B.-re.

Az alperes 1998-ban jelentette meg ... című mesekönyvet F. Zs. rajzaival. A könyvben tehát illusztrációként nem bábfigurák, hanem rajzos mesealakok szerepelnek, mint ahogyan az alperes által 2001-ben megjelentetett ... című könyvben is, amelyet F. O. rajzaival illusztráltak. A felperes és örököstársa, B. N., született L. N. keresetet nyújtott be a bírósághoz szerzői jogsértés miatt az alperesi kiadványok kapcsán, mert a Süsü bábfigurát L. S. tervezte, és ezeknek a bábfiguráknak a felhasználásával készültek el az alperes által kiadott könyvekben az illusztrációk.

A felperes becsatolta – annak állítására, hogy L. S. volt a bábok tervezője – a Magyar Hanglezkiadó Vállalattal 1987. december 15-én kötött megállapodását L. S.-nek, amelyet Süsü lemezek, illetőleg kazetták borítóján felhasznált bábfigurákra nézve kötöttek meg, illetőleg ezt megelőzően még 1988. január 6-án kötött megállapodást, amely a Süsü és a sárkánylány, illetőleg a Süsü csapdába esik című lemez- és kazetta borítóján történt bábmegjelentetés felhasználása miatt kötöttek meg.

A felperesi képviselő ezekkel azt kívánta igazolni, hogy a bábfigurák tervezője L. S. volt.

A felperesi előadás szerint ezeknek a bábfiguráknak alapján készült rajzok megjelentetésével, illetőleg azzal, hogy L. S. nevét a kiadványokban nem tüntette fel az alperes, sőt Csukás Istvánt egyedüli szerzőként jelölte, azt a megtévesztő látszatot keltette, minthogyha a figura szerzője is Csukás István lenne. Az alperes hozzájárulás nélkül használta fel a figurákat, ezért a jogosulatlan felhasználás miatt a felperesnek díjigénye is támadt.

A felperes díjigényét 1.680.000,- Ft-ban tartotta fenn a két kiadványban felhasznált figurák miatt, s amelyet úgy részletezett, hogy a Hungart Közös Jogkezelő Társaság díjszabása alapján a felhasználás ellenében a címlapon történő felhasználás miatt 300.000,- Ft díjat kért, a keményfedelű borító hátoldalán, illetőleg az első- és hátsó keményfedelű borító oldalain felhasznált 13-13 figura megjelenítése ellenében rajzonként 20.000,- Ft-ot kért, a könyv belső oldalain szereplő Süsü figura rajzaiért, illetőleg a Süsü figurán kívül egyéb bábfigurákról készült rajzok ellenében ugyancsak 20.000-20.000,- Ft díjazást kért.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert szerzői jogsértést nem követett el.

Azt az alperes végül is nem vitatta, hogy a bábfigurák tervezője L. S. volt, de arra is hivatkozott, hogy a Magyar Televízió alkalmazottjaként L. S. munkaköri kötelezettségként készítette el a bábterveket, a filmre vonatkozó vagyoni jogokat pedig a filmgyár gyakorolja.

A bíróság itt jegyzi meg, hogy valóban a Süsü, a sárkány című mesefilm készítése idején az 1969. évi III. törvény rendelkezései alapján a munkaviszonyban akotott mű tekintetében a felhasználói jogokat a munkáltató gyakorolta. A filmre vonatkozó vagyoni jogokat pedig a filmgyár gyakorolta.

A perbeli esetben azonban nem a filmalkotásról, hanem a bábfigurák jellemzőinek alapulvételével készített rajzok felhasználása, illetőleg a könyvben történő megjelenítése miatt folyt a jogvita. Az alperes azt is állította, hogy egy alkotócsoporthoz munkája eredményeként jött létre a figura, Csukás István irányítása mellett, e vonatkozásban azonban bizonyítást nem ajánlott fel.

Arra hivatkozott, hogy a könyv az író meséjét tartalmazza, a rajzok pedig a meséhez illeszkedve ábrázolják részben Süsüt, a sárkányt a grafikus részéről a szöveg alapján kialakult elképzelés szerint.

A saját figurák az író szellemi termékei voltak, téves tehát a felperese állítása, hogy fel kellett volna tüntetni L. S.-et, mint bábtervezőt a kiadványon.

Arra is hivatkozott az alperes, hogy az illusztrációk nem másolatai a bábfiguráknak, hiszen egyes rajzok mögött háttér van, ami nem szerepel a Századvég kiadványában, illetőleg olyan figura is szerepel a kiadványban, amely nem szerepel a Századvég kiadványban közölt fotókon. Vagyis a rajzoló a könyv szövege alapján – ahhoz hűen – készítette el az egyébként eredetinek minősülő rajzokat.

Az F. O. által készített rajzok tehát a szöveghez illeszkedően készültek el, ami pedig F. Zs. rajzait illeti, azok közül csak kettő ábrázolja Süsüt, a sárkányt, így a grafikus sajátos látásmódja szerint megrajzolt alakokhoz nincsen köze L. S.-nak.

Ami pedig a felperes igényét illeti, az alperes szerint az messze meghaladja a kiadói gyakorlatban kialakult díjakat. F. O. 55 rajzért, közöttük a borítón szereplő rajzért, összesen 200.000,- Ft jogdíjat kapott a 10.000 példányban kinyomtatott mű után. Egyébként a kiadó bruttó bevételéből levonva a költségeket, a felperes által követelt összegnél kevesebb haszon, tiszta bevétel keletkezett a könyv kiadása kapcsán.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy a felperes számításának az alapját képező Hungart díjközleménnyel kapcsolatosan a Gazdasági Versenyhivatal megállapította, hogy az jogsértő, ennél fogva nem is alkalmazható.

Az alperes csatolta is egy, a Gazdasági Versenyhivatal honlapjáról letölthető versenytanácsai határozatot, azonban arról nem tudni, hogy jogerős-e, az abban foglaltak vajon azzal az eredménnyel jártak-e, hogy az árajánlatokat a gyakorlatban alkalmazni nem lehet.

A bíróság megjegyzi, hogy még abban az esetben is, hogyha a versenyhivatali tanács megállapította volna jogerős döntéssel azt, hogy versenyjogi szabályokat sért a Hungart Egyesület díjszabása, az a bíróság döntését nem érinti, a bíróság ugyanis mérlegeléssel állapítja meg azt, hogy milyen mértékű díjazás áll arányban a szerzői mű felhasználásával, ha a felhasználás ténye bizonyított.

A bíróság a felperes bizonyítási indítványára elrendelte a Szerzői Jogi Szakértő Testület véleményének a beszerzését annak megállapíthatósága érdekében, hogy vajon az alperes által közzétett kiadványokban szereplő illusztrációk L. S. bábfiguráinak felhasználásával készültek-e el, vagy sem. Mindezt a megállapítást valamennyi illusztrációval kapcsolatban kérte a bíróság megtenni, tehát a Süsü, a sárkány és valamennyi egyéb rajzos figura tekintetében.

A Szerzői Jogi Szakértő Testület az SzJSZT-30/05. számú szakértői véleményében a következőket állapította meg:

A Szakértő Testület megállapításait az L. S. tervezőművész bábfiguráiról készült ún. stand fotókat tartalmazó kiadványban /Századvég Kiadó/ szereplő bábfigurák fotóreprodukcióinak az F. O. rajzait tartalmazó alperesi kiadványban szereplő rajzokkal történő részletes összehasonlítása alapján tette meg. Ennek eredményeként azt állapította meg, hogy F. O. által készített rajzok L. S. bábfiguráinak felhasználásával jöttek létre.

Ennek indokául a következőket hozta fel a Testület:

L. S. Csukás István forgatókönyvéhez a szerző elképzelése alapján, de már a műfaji eltéréstől következően is egyéni, eredeti módon alkotta meg a Süsü, a sárkány című mese bábfiguráit.

A képzőművészeti műveket több irányból is síkban – fotóreprodukció formájában – rögzítették Zich Zsolt fényképei, amelyet a Századvég Kiadó kiadásában publikáltak. A bábfigurák további, grafikus felhasználásának tényszerű és jogi megítélése a könyvkiadásba illesztett fényképekkel való egybevetés útján így objektíve lehetséges ezért.

A Szakértő Testület összevetette az L. S. által alkotott bábfigurák jellegzetes jegyeit, fő alkotáselemeit a rajzokkal. Annak alapján pedig egyértelműen megállapította, hogy F. O., illetve F. Zs. által készített rajzok L. S. bábfigurájának szerzői jogilag releváns felhasználásával készültek.

A szemlélőben, az olvasókban az alperesi rajzok többségében különösen a következő figurális elemek átvétele és kombinációjuk kelti a bábokra, illetőleg azok fénykép reprodukcióira jellemző összbenyomást: fejforma, hajzat, orr ábrázolása, szemállás, a figurákhoz kapcsolódó tartozékok, mint korona, fejfedő, jogar.

F. O. „Süsü” rajzainál a csúcsos fülből elhagyott „hallócső” kivételével szinte minden egyezik az eredeti figurával. Az összbenyomást a jellegzetes sárkány mintáktól eltérő test- és arcformálás, a testarányok, a taraj elhanyagolása, rövid pikkelyes farkok, inkább vízilóra, mint tűzokádó szörnyre emlékeztető, domináló fej keltik.

Jellegzetes elemek a sodort, közepén felfelé álló és a homlokra is hulló szálakból álló hajzat, az alacsony homlokból előre álló, karimás golyó szemek, karimás, tág orrlyukak, a „lópofa” a két távol álló szemfog, a nem sárkányszerű, nem hullószerű /csupán négy ujjban végződő/ első végtagok, gombszerű tarajcsökevény, hármasszárnyfodor a vállaknál.

A „zsoldos” figurájánál feltűnően plagizált a szem alsó szemhéjjal hangsúlyozása, a bajuszba lógó orr, az egybeszálazódó bajusz, a szakáll, a szekerce tartása, a sisak és a pajzs eltérő stilizálása, amelyek nem változtatnak az eredeti figura lényegén, annak ornamentikus módosításáról, nem újraalkotásáról lehet csak szó.

A „síró királylány” esetében a haj elrendezése, a gallér fűrészfogas rajzolása, a kis orr, a jobbra hajtott fej, a kicsi, a középső választékra helyezett, hasonló mintájú korona,

csupán három ujj láttatása, a „pikk” ornamentika átvétele egyértelműsítik az eredeti figura elemeinek átvételét.

A „királyfi” hajmegoldása, kicsi kerek szája, köpenyformálása, a bal kéz tartása, négy ujjas ábrázolása, rövid tőrrel való rajzolása egyértelműen átstilizált plágium.

A „sárkányfű árus” szája fölé hajló, homlokból eredően gumóba növesztett orra, csuklyája és gallérja, négy ujjas ábrázolása szembetűnő plágium.

A „kancellár” minden meghatározó sajátossága, a kalap formája, körszakállának „horgolt” ábrázolása, összeérő szemhéjaiból lógó gumós orra egyaránt utánzásra kerültek.

A „torzonborz alak” minden meghatározó külső tulajdonsága, szakálla, koronája, rojtos ruhája, palástja és lábbelije, jobb kezében tartott jogara egyaránt utánzásra kerültek.

A „pék” figurája a Századvég kiadvány 65. oldalán szereplő fotóreprodukcióval történő összehasonlítás alapján szintén hordozza az L. S. alkotta eredeti bábfigura fő alkotáselemeit.

F. O. rajzaiban az átvett eredeti alkotáselemek a szemlélőben összességükben egyértelműen az eredeti figura összbenyomását keltik. Ezek a meghatározó külső jegyek: a fejforma, szemek között a bajuszba lógó hosszú orr, a sapka alól kiálló hajtincsek és az orr alatti bajusz kócos jellege, az arc áll nélkül bajusz alól nyakban végződő formálása, a húsos fül, a kabát gallérja, az eléje kötött kötény mintázása. Az összbenyomáson nem változtatnak az olyan eltérések, mint pl. az arc és a tekintet irányultsága, az F. O. féle rajzon kesztyű nélküli, de L. S.-re jellemzően négy ujjal ábrázolt kézfejek.

A „csizmadia” figura esetében ugyancsak átvette a rajz az eredeti figura fontos alkotáselemeit, a fej jellegzetes formáját, az arc szögletes jellegét, a sapka formálását, a húsos, szájba lógó orrot, a húsos fület. Ezek a bábfigura összbenyomását keltik, az önálló alkotásjelleggel nem rendelkező eltérések pedig, mint a hajtincsek, a kézben tartott csizma vagy kalapács nem változtatnak ezen.

Az „öreg király” rajzmásolata szintén hordozza az eredeti bábfigura jellegzetességeit, így a sodrott, vastag hajszálok réteges elrendezését, a bajusz hasonló megformálását, az alsó szemhéjak hangsúlyozását, a szemfehérjéből kiütköző gömb szembogarakat, az állra redőkben feltoló palástgallért, a korona és a pajzs mintázatát. Egyértelműen ezek az eredeti figura összbenyomását keltik.

A rajzmásolatok plagizáló jellegét alátámasztja a bábfigurák technikai kivitelezésénél célszerű elemek átvétele, amelyek alkalmazása azonban könyvillusztráció esetében egyébként nem lenne szükséges, ilyen a kézfej, a végtagok, az orrok, a fülek megformálása.

F. O. a figurák háttérének rajzolásánál lényegében átvette a bábjáték lefényképezett díszleteinek meghatározó elemeit.

F. Zs. által készített négy rajz ugyancsak L. S. bábfiguráinak szerzői jogilag releváns felhasználásával jött létre. Így a Süsü, a sárkánygyerek, a Süsü, illetve felesége, a sárkánylány rajzokban a bábfigurák meghatározó alkotáselemei láthatóak.

A sárkánylány fejdíszje is alapvetően utánzásra került.

A Szakértő Testület összességében megállapította, hogy az L. S. bábfiguráinak önálló alkotáselemként nem értékelhető eltérésekkel megvalósított egyszerű grafikai másolatai az alperesi rajzok.

A fő alkotásjegyek összetéveszthetetlen kombinációjának megjelenése esetén az átvételt még akkor is plágiumként tekintik a különböző nemzetközi bíró gyakorlatban található esetek, ha némi eltérések fennállnak. A fő alkotáselemek összetéveszthetetlen kombinációja szempontjából – a külső jegyek mellett – a szereplőknek az eredeti figurák esetében megismert tulajdonságaira, képességeire, tipikus magatartásaira is figyelemmel kell lenni.

Az eredeti figura egyszerű rajzmásolatairól van szó F. Zs. rajzai esetében is.

A rajzok egyébként saját egyéni, eredeti alkotáselemeket nem tartalmaznak.

A bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta a Szerzői Jogi Szakértő Testület határozott, egyértelmű, részletes és mindenre kiterjedő szakértői megállapításai alapján. Miután tehát a Szakértő Testület azt állapította meg, hogy az L. S. által tervezett bábfigurák egyszerű rajzmásolatairól van szó, amelyek egyéni, eredeti alkotásnak nem tekinthetőek, a bíróság azt állapította meg, hogy az 1998-ban megjelentetett kiadvány esetén a szerzői jogról szóló 1969. évi III. törvény 13. § (1) bekezdésébe ütköző jogsértést valósított meg az alperes a annak megjelentetésével, illetőleg rajzos illusztrációjával, minthogy ezek a rajzok egyszerű másolatai L. S. bábfiguráinak.

Az Szjt. 13. § (1) bekezdése szerint a mű bármilyen felhasználásához a szerző hozzájárulása szükséges. A (2) bekezdés szerint a szerző halála után – a védelmi idő alatt – a hozzájárulás joga a szerző jogutódját illeti.

A 13. § (3) bekezdése szerint pedig a szerzőt vagy jogutódját a mű felhasználása ellenében díjazás illeti meg.

A bíróság itt utal rá, hogy az alperes arra hivatkozott, hogy a mű elkészítése L. S. munkaköri kötelezettségei köré tartozik, amely az Szjt. 14. § (1) bekezdése szerint valóban azzal jár, hogy ha a mű elkészítése a szerző munkaköri kötelezettsége, és a munkáltató a munkaviszony tartama alatt a mű felhasználásra jogosult, a mű átadása nyilvánosságra hozatalhoz való hozzájárulásnak minősül, és a felhasználás joga az átadással száll át a munkáltatóra.

A perbeli esetben azonban nem erről van szó, hanem a bábfiguráról készült ún. stand fotók és az elkészített rajzok összevetése alapján a Szakértő Testület megállapította, hogy egyszerű másolatokról van szó valamennyi figura esetében, azaz nem a bábfigura tervét, mint L. S. bábtervező művét használták fel a rajzot készítő F. O. és F. Zs., hanem a tervek alapján megvalósított bábfigurák jellegzetes vonásai alapján készítették el a rajzokat.

Még abban az esetben is, ha L. S. munkaviszony keretében, munkaköri kötelezettségként készítette volna el a bábfigurák terveit, még ez esetben is joga lett volna a szerzőnek, illetőleg halála után jogutódjának fellépni amiatt, hogy a bábtervező

által megtervezett figurák egyszerű lerajzolása útján létrehozott illusztrációkat használta fel az alperes, mint könyvkiadó, azaz az egyéni, eredeti alkotó elemek alapján készült rajzokat.

A 2001-ben megjelentett, F. O. rajzaival illusztrált kiadvány esetében az 1999. évi LXXVI. törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, amelynek a 2001-ben történt megjelenésre figyelemmel akkor hatályos 16. § (1) bekezdése szerint a szerzői jogi védelem alapján a szerzőnek kizárólagos joga van a mű anyagi formában, és nem anyagi formában történő bármilyen felhasználására és minden egyes felhasználás engedélyezésére.

A 16. § (4) bekezdése szerint pedig a szerzőt a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, amelynek eltérő megállapodás hiányában a felhasználáshoz kapcsolódó bevétellel kell arányában állnia.

A törvény 12. § (1) bekezdése szerint a szerzőt megilleti a jog, hogy művén, és a műre vonatkozó közleményen – közlemény terjedelmétől és jellegétől függően – szerzőként feltüntessék.

A 12. § (4) bekezdése szerint pedig a szerző követelheti, hogy e minőségét senki ne vonja kétségbe.

Az alperes tehát ez esetben is a bábtervező által megalkotott sajátos, jellegzetes és teljesen egyedi módon megtervezett bábfigurák jellemzőivel készített rajzokat használta fel akkor, amikor ezekkel illusztrálta a kiadványt.

A bíróság ezért az 1969. évi III. törvény 52. § (1) bekezdés a) pontja alapján, illetőleg az 1999. évi LXXVI. törvény 94. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés tényét megállapította.

A felperes igénye díjkövetelésre is kiterjedt

A felperes a Magyar Tervező Grafikusok Egyesülete árjegyzékét becsatolva az ott írt díjak alapján kérte a felperest illető összeg megállapítását. Az alperes ezt nem találta elfogadhatónak a már korábban kifejtettek szerint, mert a versenyhivatali tanácsi határozat azt versenyjogi szabályokba ütközőnek tartotta.

A bíróság annak rögzítése mellett, hogy a Tervező Grafikusok Kamarájának díjszabása az állandó bírói gyakorlat szerint iránymutatásul szolgálhat, mégsem annak alapján számította ki a díjat.

A bíróság a felperes által címlap borítóként, illetőleg rajzonként felszámított összeget elfogadhatónak találta, ugyanis olyan sajátos, egyedi jellemzőkkel felruházott figurák egyszerű lemásolása, lerajzolása történt meg a perbeli esetben illusztráció formájában, amely teljesen egyedi díjmegállapítást indokol.

A Süsü, a sárkány című mesefilm, és az annak alapján készült könyvek, a további folytatásos mesefilmek, a különböző figurák önállóan hosszú idő óta, és jelenleg is népszerűek a gyermekek körében.

Ezek a figurák olyan sajátos jellemzőkkel készültek, amelyek egyben jellembeli sajátosságokra is utalnak. Az olvasók előtt az illusztrációk látványa nyomban azonosítja ezeket a rajzfigurákat a filmben megismert bábfigurákkal. Ez valamennyi bábfiguráról készült rajz esetében megállapítható, amint arra a Szerzői Jogi Szakértő Testület véleménye részletesen kitért.

Az olvasóközönségben és a nézőkben is közkedveltté vált bábfigurákról készült egyszerű és azonosításukra alkalmas rajzok növelték az alperesi kiadványok eladhatóságát, ezek az illusztrációk kapcsolhatók leginkább össze Csukás István meséjével, ugyanis közismert figurákról készült rajzok. Ezért a bíróság nem találta eltúlzottnak a felperes által alkalmazott számítást.

A felperes megjelölte, hogy összesen a két kiadványban külön-külön, de együtt is hány darab figura esetében igényel díjazást, amelyetől azonban a bíróság eltért, mert a könyvborító belső keményfedelű lapján és vele szemközti lapon található figurákat külön-külön nem tudta önálló számítás alapjául venni, miután a belső fedéllapon és a vele szemközti lapon a figurák ismétlődnek.

A felperes ezeket külön-külön számította, a bíróság azonban csak egy-egy ilyen figurát vett alapul.

A számítás a következőképpen történt:

F. O. illusztrációi közül a címlap rajzai ellenében 300.000 Ft díjat számított, a belső borítón öt különböző figura van, azok ellenében 5 x 20.000 Ft-ot, azaz 100.000 Ft-ot, a könyvben szereplő 25 rajz ellenében 5 x 20.000 Ft-ot, azaz 500.000 Ft-ot, a Süsü figurán kívül további 14 figura rajza ellenében 14 x 20.000 Ft-ot, azaz 280.000 Ft-ot.

Ebben a könyvben szereplő rajzok miatt összesen 1.180.000 Ft díjat számított a bíróság.

F. Zs. rajzaival megjelent könyvben 4 figura látható, ezek ellenében 4 x 20.000 Ft, azaz 80.000 Ft díjat számolt a felperes javára.

A bíróság tehát az alperest a felhasználás ellenében díj megfizetésére kötelezte, s az összeg után a Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint késedelmi kamatot is számolt, minthogy az alperes a díj fizetésével elmaradt, hiszen a felperes örökösársának felhívására, per előtti felszólítására nem rendezte a díjat.

A felperesi keresetlevél a névfeltüntetés elmaradása miatt nemvagyoni kártérítés iránti igényt is tartalmazott, a felperes azonban ezt utóbb nem kívánta érvényesíteni, minthogy a nemvagyoni kártérítés személyhez fűződő jogok megsértése miatt a szerző halálával elenyészett.

Az alperes pervesztes, ezért a bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint perköltség megfizetésére is kötelezte, illetőleg arra is, hogy a felperes személyes költségmentessége folytán a bíróság ellátmányának terhére kifizetett szakértői díjat fizesse meg, és rója le a felperes személyes költségmentessége folytán eddig le nem rótt eljárás illetéket.

Budapest, 2006. május 31. napján

Csikyné dr. Szobácsi Julianna sk.
tanácselnök

II.

Fővárosi Bíróság
8.P.630.299/2003/31.

V é g z é s

A Fővárosi Bíróság K.-né dr. T. A. ügyvéd által képviselt L. B. felperesnek

Dr. Zs. J. ügyvéd által képviselt G. Könyvkiadó Kft. alperes ellen

szertői jogsértés megállapítása, stb. iránt folyamatban lévő perben a 30. sorszámú ítélet rendelkező részét úgy javítja ki, hogy a bíróság az alperest arra kötelezi, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 1.200.000 Ft (azaz Egymillió-kettőszázezer Ft) helyett 1.260.000 Ft (azaz Egymillió-kettőszázhatvanezer Ft) jogdíjat.

A végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 nap alatt a Fővárosi Ítéltáblához címzett, a Fővárosi Bíróságnál 4 példányban benyújtandó fellebbezésnek van helye, amelyet a másodfokú bíróság kérelmére – a tárgyalás mellőzésének a törvényben a meghatározott eseteiben is – tárgyaláson bírál el.

INDOKLÁS:

Az alperesi felhasználások miatt követelt jogdíj mértékét a bíróság elfogadta, és a címlapon történő felhasználás ellenében F. O. által készített rajzok alapján 300.000 Ft megfizetésére kötelezte az alperest, a belső borítón és oldalakon rajzolt figurák ellenében 20.000 – 20.000 Ft jogdíj megfizetését találta indokoltnak.

A címlapon szereplő rajzok ellenében tehát az alperest 300.000 Ft megfizetésére kötelezte, a további, összesen 48 db rajz ellenében pedig 20.000 – 20.000 Ft megfizetésére.

F. O. által illusztrált könyv belső borítóján ötféle figura látható, a könyvben 25 db Süsüt ábrázoló rajz, és 14 db egyéb bábfigura rajza.

F. Zs. rajzaival kiadott könyvben pedig 4 db figurarajz ellenében rajzonként 20.000 Ft-ot számított a bíróság.

Összesen tehát 48 db figura rajzát 20.000 Ft-tal számolva, illetőleg a címlap rajz ellenében 300.000 Ft-ot számolva az összeg nem 1.200.000 Ft, hanem 1.260.000 Ft.

A bíróság a számítási hiba folytán a Pp. 224. § (1) bekezdése szerint az ítéletet kijavította. A fellebbezés lehetőségét a Pp. 224. § (4) bekezdése teszi lehetővé.

Budapest, 2006. június 26. napján

Csíkyné dr. Szobácsi Julianna sk.
tanácselnök

Záradék:

Az ítélet 2006. július 21. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2006. augusztus 23. napján

Csíkyné dr. Szobácsi Julianna sk.
tanácselnök